

НА ТЕМЕЉИМА НАРОДНИХ ГОВОРА

Зборник радова посвећен проф. др Јордани Марковић
поводом одласка у пензију

Ниш
2020

НА ТЕМЕЉИМА НАРОДНИХ ГОВОРА
Зборник радова посвећен проф. др Јордани Марковић
поводом одласка у пензију

Издавач

Филозофски факултет Универзитета у Нишу

За издавача

Проф. др Наталија Јовановић, декан

Уредници

Доц. др Татјана Трајковић

Проф. др Надежда Јовић

Секретар

Доц. др Александра Јанић

Рецензенти

Проф. др Гордана Драгин

Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

Проф. др Михаило Шћепановић

Филолошки факултет Универзитета у Београду

Проф. др Данијела Поповић Николић

Филозофски факултет Универзитета у Нишу

<https://doi.org/10.46630/tng.2020>

Зборник радова *На темељима народних говора* посвећен је
проф. др Јрдани Марковић, редовном професору
Филозофског факултета Универзитета у Нишу,
поводом одласка у пензију
и представља израз поштовања и захвалности
њених колега и сарадника.

ПРОФ. ДР ЈОРДАНА МАРКОВИЋ

САДРЖАЈ

БИОГРАФИЈА И БИБЛИОГРАФИЈА ПРОФ. ДР ЈОРДАНЕ МАРКОВИЋ	13
Христина Андоновска ЗА НЕКОИ ОСОБЕНОСТИ НА ЕВРОНИМИТЕ ВО МАКЕДОНСКИОТ И ВО СРПСКИОТ ЈАЗИК.....	37
Александра М. Антић СУФИКС -ЦИЈА/-ЧИЈА У РЕЧНИКУ ГОВОРА ЈУГА СРБИЈЕ МОМЧИЛА ЗЛАТАНОВИЋА	45
Недљко Р. Богдановић ТРАЈАЊЕ ЗАБОРАВЉЕНОГ	61
Снежана В. Божић БАЈКА ДОБРИЦЕ ЋОСИЋА: КЊИЖЕВНА КРИТИКА О РОМАНЕСКНОМ ИСКОРАКУ У АЛЕГОРИЧНО-САТИРИЧНУ ФАНТАСТИКУ	69
Мирјана Д. Бојанић Ћирковић ФРАГМЕНТИ СЕЋАЊА ЛАЛИЈА СОКОЛОВА: ПРИЛОГ ТУМАЧЕЊУ МЕМОАРСКО-АУТОБИОГРАФСКЕ ПРОЗЕ О ХОЛОКАУСТУ	83
Валентина Ц. Бонджолова РЕТРОНИМИТЕ В БЪЛГАРСКИЈА ЕЗИК.....	97
Жарко С. Бошњковић СТАБИЛНОСТ НЕКИХ ВОКАЛСКИХ ЦРТА У ГОВОРУ БАВАНИШТА	107
Бојана М. Вељовић ОБЛИЦИ ПРЕЗЕНТА У ГОВОРУ ТУТИНА, НОВОГ ПАЗАРА И СЈЕНИЦЕ	133
Данка Г. Вујаклија ХИПОТАКСА У ШУМАДИЈСКО-ВОЈВОЂАНСКОМ ДИЈАЛЕКТУ (ДОСАДАШЊА ИСТРАЖИВАЊА)	151
Снежана Гудурић О ПОРЕКЛУ ЛЕКЕМЕ <i>БАН</i>	169

Гордана С. Драгин МЕЋУ СРБИМА У РУМУНИЈИ.....	181
Васил С. Дрвошанов ИЗРАЗУВАЊЕТО НА СЕМЕМАТА 'ДАМЧЕСТ' ВО МАКЕДОНСКИТЕ ГОВОРИ	191
Најда И. Иванова ЛИНГВИСТИЧКИ И ЛИНГВОДИДАКТИЧКИ АСПЕКТИ НАСТАВЕ РУСКОСЛОВЕНСКОГ ЈЕЗИКА У СЛАВЕНОСРПСКОЈ ЕПОСИ НА ПРИМЕРУ РУКОВОДСТВА К СЛАВЕНСКОЈ ГРАМАТИЦИ (1830) ГЕОРГИЈА ЗАХАРИЈАДИСА.....	205
Мирјана К. Илић ДЕРИВАЦИОНО ГНЕЗДО ПРИДЕВА ЦРН У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ	219
Александра А. Јанић СПЕЦИФИЧНОСТИ ТВОРБЕ ЖАРГОНСКИХ ИМЕНИЦА ЈУГОИСТОЧНЕ СРБИЈЕ ЗА ОЗНАЧАВАЊЕ ОСОБА	239
Јелена Д. Јанковић, Марина С. Јуришић НАЦРТ УПИТНИКА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ МИКОЛОШКЕ ЛЕКСИКЕ	255
Марина С. Јањић, Александар М. Новаковић ФУНКЦИОНАЛНОСТ ПРИРУЧНИКА И ПРАКТИКУМА ПРОФ. ДР ЈОРДАНЕ МАРКОВИЋ	269
Голуб М. Јашовић АНТРОПОНИМИЈА СЕЛА ВЕЛИКА КРУШЕВИЦА КОД РЕКОВЦА.....	285
Надежда Д. Јовић ЛЕКСИКА У ВЕЗИ СА ПРОИЗВОДЊОМ И УПОТРЕБОМ АЛКОХОЛНИХ ПИЋА У РЕЧНИКУ СЕЛА КАМЕНИЦЕ КОД НИША	297
Милош М. Ковачевић ПРИЛОШКА ОДРЕДБА КОМПЕНЗАЦИЈЕ	313
Данијела Д. Костадиновић КАД ДРВЕЊЕ УМИРЕ: МИТОПОЕТСКА ПРЕДСТАВА О ДРВЕТУ У ПРОЗИ ЖИВКА ЧИНГА.....	327

Веселинка Т. Лаброска

НАЗИВИТЕ НА РАЗБОЈОТ И НА НЕКОИ ДЕЛОВИ НА РАЗБОЈОТ
ВО МАКЕДОНСКИТЕ ДИЈАЛЕКТИ – СПОРЕДБА СО НАЗИВИТЕ
ВО ЈУГОИСТОЧНА СРБИЈА..... 337

Надежда Лаиновић Стојановић

РАД НА ДЕШИФРОВАЊУ И ПРЕВОЋЕЊУ ЗБОРНИКА СТИХОВА
В СЕРБИИ И О СЕРБИИ СТЕПАНА ИВАНОВИЧА ЧАХОТИНА..... 345

Весна А. Лопичић

ПРОМИШЉАЊА: ЗАШТО БЛЕЈК И ДАНАС?..... 351

Лилјана А. Макаријоска

ЗА ЛЕКСИКАТА ОД ОБЛАСТА НА ТКАЈАЧКАТА ДЕЈНОСТ
ОД ЕТНОЛИНГВИСТИЧКИ АСПЕКТ 367

Лилјана А. Макаријоска, Мери Г. Цубалевска

ЛЕКСИКАТА ВО ПРОЗАТА
НА КАТА МИСИРКОВА-РУМЕНОВА.....381

Горан М. Максимовић

СТВАРНОСТ И ПРИЧА У ДНЕВНИЧКИМ ЗАПИСИМА
ВЛАДЕТЕ ЈЕРОТИЃА 393

Бранкица Ђ. Марковић, Биљана М. Савић

О ТКАЧКОЈ ТЕРМИНОЛОГИЈИ НА ПРОСТОРУ ТРИ ДИЈАЛЕКТА
(ХЕРЦЕГОВАЧКО-КРАЛИШКОГ, ШУМАДИЈСКО-ВОЈВОЂАНСКОГ И
ПРИЗРЕНСКО-ТИМОЧКЕ ДИЈАЛЕКАТСКЕ ОБЛАСТИ) –
КОМПАРАТИВНА АНАЛИЗА..... 405

Софија Р. Милорадовић

ЛЕЗИК КОЈИ НАС ЈЕ ОДРЖАО 423

Тања З. Милосављевић

ТВОРБЕНО-СЕМАНТИЧКЕ И ЛИНГВОКУЛТУРНЕ
КАРАКТЕРИСТИКЕ ЖАРГОНСКЕ ЛЕКСИКЕ
ЈУГОИСТОЧНЕ СРБИЈЕ 427

Дејан Д. Милутиновић

ХОФМАН И ДЕТЕКТИВКА 439

Ивана З. Митић

РЕЧИ СА НЕГАТИВИМ ЗНАЧЕЊЕМ КАО ИНТЕНЗИФИКАТОРИ
У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ 445

Биљана М. Мишић Илић	
WTF IS THIS? ФОРМАЛНЕ И ФУНКЦИОНАЛНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ АНГЛИЦИЗМА FUCK У СРПСКОМ	457
Радивоје М. Младеновић	
ТРПНИ ГЛАГОЛСКИ ПРИДЕВ И ГЛАГОЛСКЕ ИМЕНИЦЕ У СИРИНИЋКОМ ГОВОРУ	475
Видан В. Николић	
СЛАВКО ЗЛАТОЈЕВИЋ – САРАДНИК ВУКА КАРАЏИЋА НА УВОЂЕЊУ РЕФОРМЕ СРПСКОГА КЊИЖЕВНОГ ЈЕЗИКА.....	485
Милка В. Николић	
НОВИНСКИ ТЕКСТОВИ МАРИЈЕ МАГЕ МАГАЗИНОВИЋ У ЛИСТУ ПОЛИТИКА (РУБРИКА „ЖЕНСКИ СВЕТ”) ИЗ 1905. И 1906. ГОДИНЕ.....	497
Велибор В. Петковић	
СТВАРАЛАЧКИ И ПСИХОЛОШКИ МОТИВИ У „ЖИТИЈУ СВЕТОГА ПЕТРА КОРИШКОГ”	511
Драгољуб М. Петровић	
МИЛОШ ЦРЊАНСКИ О ПРЕИСТОРИЈСКИМ СРПСКИМ ОНОМАСТИЧКИМ ТРАГОВИМА НА БРИТАНСКИМ ОСТРВИМА	527
Мато В. Пижурица, Драгана И. Радовановић	
ЛЕКСИКОЛОШКИ ОГЛЕД: ТРАГОМ БУЧУМИКА НЕДЕЉКА БОГДАНОВИЋА	533
Михај Н. Радан	
ПРИЛОЗИ У КАРАШЕВСКИМ ГОВОРИМА	557
Сандра Г. Савић	
ИЗ ЛЕКСИКЕ НАРОДНЕ МЕДИЦИНЕ ГАЦИНОГ ХАНА – БОЛЕСТИ ПЛУЋНОГ СИСТЕМА	573
Димка В. Савова	
ФИГУРАТИВНА ЗНАЧЕЊА РЕЧИ АПЕТИТ У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ	583
Биљана Љ. Сикимић	
СА СТРАНЦИМА НА ТЕРЕНУ. ПРИЛОГ ИСТОРИЈИ ТЕРЕНСКЕ ЛИНГВИСТИКЕ У СРБИЈИ.....	591

Радоје Д. Симић, Јелена Р. Јовановић Симић	
ЖАНРОВСКА СТРУКТУРА ДИЈАЛЕКАТСКОГ ТЕКСТА И УПОТРЕБА ГЛАГОЛСКИХ ЛИЧНИХ ОБЛИКА.....	607
Андрей Н. Соболев	
О НЕКОТОРЫХ ЗАДАЧАХ ИССЛЕДОВАНИЯ ЯЗЫКОВЫХ И ПОЛИТИЧЕСКИХ ГРАНИЦ В ЮЖНОЙ СЛАВИИ	619
Сава В. Стаменковић	
МАЛИ ЉУДИ У ФАНТАСТИЧНИМ ОКОЛНОСТИМА: СУДБИНА ОБИЧНИХ ЉУДИ И ФАНТАСТИКА У ИСТОРИЈСКОМ РОМАНУ ВЕЛИКИ РАТ АЛЕКСАНДРА ГАТАЛИЦЕ	625
Драгана В. Станковић	
ЗНАЧЕЊА ИНСТРУМЕНТАЛА У ГОВОРИМА ПРИЗРЕНСКО-ТИМОЧКЕ ГОВОРНЕ ЗОНЕ.....	641
Миролуб. М. Стојановић	
ОСВЕЋЕЊЕ КУЛТУРНОГ СПОМЕНИКА	659
Срето З. Танасић	
ВРЕМЕ У РОМАНУ ВРЕМЕ СМРТИ ДОБРИЦЕ ЋОСИЋА: ИЗРАЖАВАЊЕ ПОЈЕДИНАЧНОГ И ОПШТЕГ ГЛАГОЛСКИМ ОБЛИЦИМА	665
Лидија М. Тантуровска, Татјана Г. Трајковиќ	
ЗА ЕДНА ПРОМЕНА ВО СРОДНИЧКАТА ТЕРМИНОЛОГИЈА	679
Катица А. Трајкова	
ЗА ДЕКОРАЦИЈАТА НА МАКЕДОНСКИТЕ СРЕДНОВЕКОВНИ РАКОПИСИ.....	693
Татјана Г. Трајковић	
ВОКАЛИ У ГОВОРУ БУЈАНОВЦА	699
Радојка Б. Цицмил-Реметић	
ТКАЧКА ТЕРМИНОЛОГИЈА НА ПИВСКОЈ ПЛАНИНИ	715
Љубисав Н. Ћирић	
ИЗ ЛУЖНИЧКЕ АНТРОПОГРАФСКЕ ЛЕКСИКЕ	731

ЈЕЗИК КОЈИ НАС ЈЕ ОДРЖАО

Поводом Међународног дана писмености 2012. г.
у Задужбини „Доситеј Обрадовић”

Вилхелм фон Хумболт, велико лингвистичко име 19. века, говорио је да је језик – *еманација духа једног народа*. Наша Исидора Секулић држала је да су говор и језик – *културна смотра народа*, а проф. Милка Ивић је писала да језик нешто *разоткрива о човеку, било о његовим мисаоним устројавањима и његовом поимању света, било о његовом тумачењу односа међу људима и његовим описима и вредновањима ситуација и догађаја*. Дакле, тачно онако како је веровао Доситеј – да *језик најбоље народ открива*.

Стандардни језик је вештачка творевина, резултат договора, збирка прописаних правила, те се један народ ипак најбоље може познати по својим народним говорима. *Дијалекти су документи; они су чак најбогатија збирка података о прошлости нашег народног живота* – забележио је проф. Павле Ивић. Или, како то уме да каже проф. Зузана Тополињска: *стање у дијалектима бива од помоћи при реконструкцији механизма историјског развитка*.

Речено се нарочито односи на очување и истраживање српског језика у земљама у којима су Срби аутохтона национална мањина, а то су све суседне земље и Словенија, често опстојавајући, дакле, у инојезичном окружењу. Реч је о корпусу који све више постаје социолингвистичка, а све мање дијалектолошка категорија, будући да углавном живи и претрајава на начин који најтачније и најпотресније описују речи Исидоре Секулић: *У многим српским породицама виђа се на зиду слика која се зове „Сеоба српског народа под патријархом Арсенијем Чарнојевићем”. Та је слика једна тамно свечана апотеоза народном и матерњем језику. Оставили су исељеници села и њиве, куће и гробља, али у горко стиснутим устима носе свој језик, и где се просне реч која се до дна и до краја разуме, тамо ће бити завичај и живот*.

---

* sofija.miloradovic@sanu.ac.rs

Сваку од група српске националне мањине одликују особености историјско-политичког, социјално-економског, културолошког и етнографског карактера. И данас, после више од тридесет година, у одређеној су мери актуелне следеће речи проф. Драгољуба Петровића, записане 1972. године: *Српскохрватска дијалектологија у овом тренутку тешко се може похвалити широким познавањем проблематике наше дијаспоре, мада је интерес за њено осветљавање увек био знатан а сви прилози радо дочекивани, посебно због тога што су, по правилу, доносили или нове елементе за реконструкцију предмиграционих прилика на нашем подручју или понеку изгубљену карику у ланцима иначе познатих процеса у развиту нашега језика.*

Будући да рецесивно становништво – и рурално и урбано – чини у оквиру сваке приоритетне заједнице посебну етнолингвистичку популацију, углавном изложену процесу глотофагије, тј. процесу „прождирања” језика, лингвистичка истраживања добијају прерогатив хитности код српског мањинског становништва. Процес глотофагије бива „подржан” и тиме што припадници српске етничке мањине често нису просторно хомогенизовани. У том се смислу приликом истраживања не сме занемарити регионална дистрибуција говорника рецесивне популације. Екстралингвистички фактори су од посебног значаја у тзв. контактним ситуацијама, онима које поседују социалингвистички карактер. Такође, поменути процес је у највећој мери резултат утицаја екстралингвистичких фактора, и ту треба ставити акценат на раслојавање руралних средина и њихову убрзану урбанизацију. Стандардна норма доминантног језика, тј. национално доминантни језички стандард, неминовно се – посредством образовних институција и медија – намеће као примарна база комуникације и доминантној и рецесивној етничкој популацији.

И управо у двема претходно помињаним чињеницама, у рецесивности и глотофагији, треба наћи подстицај за даља и опсежнија дијалектолошка и етнолингвистичка истраживања мањинске српске популације у суседним земљама и у Словенији. Осим научних, на то нас нагоне и морални разлози – посебна врста одговорности за наше сународнике у расејању: изван матице се лична пролазност као судбина сваког човека јасније осећа и више намеће (писао је о томе наш колега и књижевник, Србин из Мохача, Предраг Степанов). Нажалост, тамо где свакодневно *сажигу кандила сећања*, да парафразирам стих из једне песме Стојана Вујичића, нема баш много времена за чекање бољих прилика у земљи-матици.

Овде се могу назначити два типа језичких интеграција које представљају саставни део процеса глотофагије код аутохтоног српског мањинског становништва: (1) процес замене мањинског језика језиком доминантне популације, тј. њеним националним језичким стандардом, и (2) својеврсна тежња ка измени типологије мањинског језика, када је реч о

појединим несловенским балканским земљама, најчешће изражена кроз разноврсне аналитичке промене на више језичких нивоа.

Рецесивно становништво по правилу бива подвргнуто процесу ишчежавања језика: оно чува језик у уском породичном кругу, при чему треба имати у виду значајан пораст броја мешовитих бракова у новије време, као и континуирано и знатно мигрирање из села у велике градске центре. Међутим, већ раније сам једном приликом скренула пажњу на други паралелни, посве особит ниво језичких интеграција, чију суштину управо истичем и овом приликом, а он се тиче анализације српских народних говора у појединим поменутих окружењима. О овом процесу није досад говорено као о посебном интегративном типу, који такође представља саставни део процеса тзв. прождирања језика: он се одвија на нивоу несвесног, али он има своју динамику и своје закономерности. Говорници који „живе” на датом језику не примећују, у суштини, тај процес, а он бива регистрован приликом неке врсте поновљених лингвистичких истраживања. Друкчије говорећи, у Мађарској и Румунији, на пример, реч је о типолошки различитим језичким системима доминантног становништва и рецесивног, српског становништва. У том смислу, процес језичке интеграције мора бити осмотрен и у зависности од тога да су ту у питању типолошки несродни језички системи, који су у постојаном, вишевековном контакту. Дакле, у случају српске мањине у инојезичном окружењу треба усмерити пажњу и на конфронтативно истраживање специфичности које се појављују услед системских разлика међу језицима у контакту. Сва одступања од стања уобичајеног на матичној територији бивају управо последица периферног положаја ових говора и непосредног инојезичног утицаја на њих, тј. њиховог дугог и непосредног контакта са несловенским балканским језицима.

Када је реч о савременим функционалним питањима комуникације, при постојању говорника са ограниченом језичком компетенцијом доминантног / рецесивног језика, подједнака компетенција већ сведочи о процесу ишчежавања мањинског језика, односно – о процесу његове замене језиком доминантне популације. Овакав тип језичких интеграција, чији је коначни резултат – поступно спроведена замена језика, што представља и начин да појединац који је припадник мањинске етничке групе учврсти своју позицију у друштву, указује на дубоку и постојану везу између социјалних и језичких промена, где се друге јављају као резултат првих.

Значајан је допринос који се реконструкцији предмиграционе слике на балканским просторима може дати изучавањем индивидуалности народног говора изван матице. Он пружа нарочито богат материјал за истраживање архаизама, али и иновација, а на основу резултата истраживања ових говора могу се извучити и закључци општелингвистичког карактера, везани за лингвистичку контактологију. Међутим, недостају и дијалекатски речници ових наших мањинских

говора из окружења. Њихово сачињавање вишеструко је значајно, пре свега као апологема традиционалне, духовне и социјалне културе српског народа изван матице. Потом, познато је да сви периферни говори добро чувају архаичну лексику, а лексички архаизми су, између осталог, од непроцењивог значаја при реконструкцији лексичког фонда из прошлих времена. Или, како би то много лирскије рекао Светозар Гаговић, предани сакупљач народне лексике у пивској области: *Можда се све то мени тако причињавало, као много штошта у животу, па сам баиш те умируће и увеле ријечи прво и почео да биљежим, мислећи да им тако помажем да остану у животу, јер су оне носиле одраз давнине. (...) Прикупљене и предате надознајећем времену отргнуће се коначном и безнадежном заборау.* Ни у овом погледу није упутно чекати само на систематско и организовано прикупљање дијалекатске грађе, оно које се обавља према унапред установљеним критеријумима, те према утврђеним лексикографским принципима финалне обраде сабраног, већ треба кренути у сусретај познатима по ентузијазму – аматерима у дијалекатској лексикографији, али врским познаваоцима говора у које су били урођени од најранијег детињства.

Ми говоримо тач'но како говору Србијанци. Ова изјава мога саговорника из Белобрешке, чика Станка Деспотовића, сведочи о сталној и дубокој тежњи наших људи тамо, преко, у туђини, да се повежу и поистовете са сународницима у матици. И стога их неизмерно радује када од онога који долази из Србије, а поготово од стручњака за језик, чују да је нека архаична лексема коју они користе позната и у неком од говора Србије. Опет, ако нама из матице нека њихова реч или обредна радња нису познати, поносно и с пуним уверењем тврдиће да су они, ето, сачували то што је код нас нестало. И као што у Србији готово редовно можете чути да се у нашем селу говори боље или лепше него у другима у истом крају, тако ће вас у српским селима у Мађарској и Румунији, на пример, често питати да ли и ви у Србији тако кажете, надајући се, искрено и дубоко, позитивном одговору. То је њихова звезда у плавом кругу. Паори и овчари, необразовани или слабо образовани, неупућени у дефиницију да је *језик основни показатељ етноса*, постављајући поменуто питање своме госту из Србије, заправо ће сваки пут изнова потврђивати ову дефиницију или чињеницу.